Jr. 1838. **SURINAAMSCHE COURANT.** Nº. 97.

MAANDAG, den 3den DECEMBER.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 30 November* 1838.

(41781) Alzoo HANS KLINT en JOOST ZAAL, als Agendarissen hier te Lande van het Fonds, opgerigt te *Amsterdam*, door WILLEM GIDEON DEUTZ; thans onder directie van J.- en TH. VAN MARSELIS en A. KROOK VAN HARPEN, en aan welk Fonds is toebehoorende de Plantaadje *Rotterdam*, gelegen aan de rivier *beneden Cottica*, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van gemelde Plantaadje af- en op de privé-namen van J.- en TH. VAN MARSELIS en A. KROOK VAN HARPEN, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim*, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 December* 1838.

Alzoo de navolgende personen, zich bij requeste aan den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de na te melden Slaven, te weten:

1º. PIERRE VOSSA, voor de Slavin *Marie*; hem in eigendom toebehoorende.

2º. PIETER van CHATILLON, voor de Slavin *Antje*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* worden uitgereikt.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 December* 1838.

Namens den Gouverneur Generaal *ad interim*, der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het BROOD* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 6 Oncen en 1¼ Lood.

En dat van *vier* Centen, 3 Oncen en 3/4 Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat Z. M. Brik van Oorlog *DE VALK*, gekommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee, G. VAN LENNEP COSTER JR., op Dingsdag den *vierden* dezer, de reis naar *CURAÇAO* zal aanvangen, en dat het Brieven-Pakket voor gemelde Bodem Bestemd, dien dag des voormiddags ten 12 uren, zal worden gesloten.

Paramaribo, den 1 December 1838.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

Edictale Citatie.

(41788) Uit kragte van de acte tweede default, met admissie tot eene derde dading, in dato 16 November 1838, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, aan DAVID DE MEINERTZHAGEN, impetrant van appointement van arrest en van rau actie en eischer.

Zoo wordt door mij, Exploicteur bij het Geregtshof voornoemd, bij openbare Edictie *ad valvas curiæ*, gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij deze, de persoon van ROBERT COOKE, als in huwelijk hebbende JOHANNA DE MEIJ, geïmpetreerde en gedaagde:

Omme te compareren of Gemagtigden te zenden ter laatst te houdene geprivilegeerde rolle van gemeld Geregtshof, in de maand Junij 1839, ten einde den impetrant te zien dienen van acte tweede default en derde dading, en wijders voort te procederen, als naar regten.

Paramaribo, den 1 December 1838.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Advertentien.

De Administrateur van Financien, maakt aan de daarbij belanghebbenden bekend, dat de uitlooting der volgens annonce van den 28sten November l., te trekken WISSELBRIEVEN, zal plaats hebben ten lokale der Financieele Administratie, op aanstaande Woensdag den 5den dezer, des middags ten *twaalf* ure.

Paramaribo, den 1 December 1838.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(41794) VERKOOP BIJ EXECUTIE, ten overstaan van den Adjunct Griffier bij het Geregtshof, van eene LADE TAFEL, een ZIJDE BORD en andere GOEDEREN, aankomende JOs. AR. B. DE MESQUITA.

Deze Executive-verkooping zal plaats vinden, op Woensdag den *vijfden* December 1838, des voormiddags ten *negen* uren, voor het lokaal van het Geregtshof dezer Kolonie.

Het proces-verbaal van arrest of in beslagneming, ligt ter *visie*, ter Griffie van het Geregtshof voormeld.

Paramaribo, den 3 December 1838.

De Deurwaarder bij het Geregtshof te *Suriname*, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken,
ABM. FERNANDES JR.

(41778) Wordt bij publieke inschrijving aan den meestbiedenden (mits goedgekeurd wordende), te Koop aangeboden van Plantaadje *Mijn Vermaak*:

P. m.	9200 pond witte basterd		KOFFIJ,
» »	4500 » zwarte »		
» »	3300 » gebroken		
» »	150 » gruis		
» »	250 » zwarte		

Waarvan de inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof alhier, alwaar de Monsters zijn te bezigtigen, zullen worden aangenomen tot Dingsdag den *vierden* dezer, des morgens ten *negen* uren; als wanneer dezelven ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregtshof, zullen worden geopend.

De Koeper zal *f* 1,10 voor iedere ledige Baal betalen.

Paramaribo, den 2 December 1838.

H. KAMERLING,
c. s. Sekw.

(41760) De verkoop van het *HUIS* en *ERF*, in de *Gravenstraat*, La. B. No. 66, Nieuwe Wijk; zal alsnu plaats vinden op Vrijdag den 7den December e. k., des ochtends ten 9 uren, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Paramaribo, den 2 December 1838.

J. C. W. BRUNINGS qq.

DEGENHARD & KRAMER,

bieden tegen *civiele prijzen*, te koop aan:

Aardappelen, Boter, Saucijsjes, Worst, Rolpens, Ossentongen, Haring, Hammen, Saucijs-de Bologne, Zalm in blik, Lengvisch, kippen Stokvisch, Rookspek in kwart tonnen, Ossenhaasjes in vaten.

Theën en Specerijen in soorten, Rozijnen, Corenten, Amandelen, Vijgen, Olijven, Augurken, Vermicelli, Macaronie, Kandijsuiker, Sago, gedroogde Vruchten in stoopen, Banket en Suikergoed, Tafel-Beschuit, Kapucijner en groene Erwten in pullen en zakjes.

Jenever, Brandewijn, Seltzerwater, heele en halve oxhoofden Roodewijn; dito

in kisten, fijne Wijnen, Rhijn- en Madera Wijn, Hollandsche Meel en 3 zaks vaten Haver.

Schoenen en Laarzen in soorten, zijden en vilten Mans Hoeden, Schrijf-, Post- en gelinieerd Papier, Pennen, KOPERWERK, KRAMERIJEN, STUKGOEDEREN en vele andere *GOEDEREN*.

(41761)

Paramaribo, den 26 November 1838.

TE KOOP:

GROF ZOUT in Blom vaten bij D. JUDA. (41762)

(41767) A. SALOMONS, *Vendumeester*, zal *MORGEN* om 9 uren, op Vendu verkoopen:

TWINTIG kwart tonnen SPEK, eenige kelders drooge VRUCHTEN en ZUURGOED.

Alsmede:

De *NALATENSCHAP* van wijlen A. FORTUIN.

(39796) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Donderdag den 6 dezer, des nademiddags om 4 uren, in het Huis allernaast den Heer F. G. BERTELSMANN, verkoopen, de volgende *GOEDEREN*, voor rekening wien het mogte aangaan:

Een partij wèlloopende VRIESCHE KLOKKEN, PENDULEN, ZAKHOROLOGIES, Zwitsersche MANUFACTUREN, BEDDETIJK, Fransche THEE-SERVIESEN, TOILET-SPIEGELS, enkelde en dubbelde DOMMEKRACHTEN, Boslemmer MESSEN, HOUWERS, HOEKEN, NAALDEN, gemalen KRIJT, EAU DE COLOGNE, ZOUT in Blom vaten, VERREKIJKERS, eenige *WERKEN* van den Heer M. D. TEENSTRA, over de *LANDBOUW dezer Kolonie*, met *Kaarten, Conversation, Lekkon, Aardrijkskunde*, *WOORDENBOEK* door J. VAN WIJK, Enkhuizer ALMANAKKEN, van het jaar 1839, enz., enz.

Deze GOEDEREN zijn te bezigtigen den dag vóór- en op den verkoopdag.

Het Geschenk.

Het meer was onstuimig, en de visschers, die hunne hutten gelijk de bevers aan den rand der rotsen bijna over het water gebouwd hadden, ontraadden mij de kleine kaan te bestijgen en van het land af te roeijen. De notendop vol water, op geene landkaart aangeteekend, deed mij lagchen, en de hoop, mij te midden van het meer op de hooggaande golven, op den Oceaan te kunnen droomen, deed mij over alle bedenkingen heenstappen, die de menschen bevreesd ploegen te maken. Een knaap bood zich aan, met mij de vaart te wagen, minder zoo als het scheen, om een stuk gelds te winnen, dan om de bevreesde mannen aan den oever beschaamd te maken. Het jonge mensch, meer kind dan jongeling, trok door een piquant gelaat mijne opmerkzaamheid tot zich, zoodat de Oceaan en mijne geforceerde droomen vergeten waren, eer ik tijd had gehad, mij aan dezelve over te geven. Een doode visch, die nabij het schuitje dreef, en de ijverige pogingen, welke mijn jonge roeijer deed, om denzelven op te vangen, gaven mij aanleiding hem te vragen, waarom hij zoo veel moeite deed. De graten wilde ik hebben, antwoordde hij, mijn vader zegt: wat onze lieve Heer op uwen weg werpt, moet gij niet laten liggen. De zedeleer zat, zoo als ik uit zijne gebaren besloot, zoo diep in zijn wezen, dat ik wel vermoeden kon, dat zij eene andere bron moest hebben, dan het onderrigt des schoolmeesters. Ik had mij niet bedrogen, wij waren niet ver van den oever verwijderd, toen hij op een flauwe zuil van rook wees, die uit den bunk eener rots opsteeg. Mijne moeder kookt koffij, riep hij lagchend, en reeds zong de ijverige roeijer. In den berg? vraagde ik nieuwsgierig, denkende een minnemoers-sprookje te zullen hooren. Ja, antwoordde hij, daar woont mijn vader en lapt schoenen. Ik moet bekennen, dat de mensch mij meer belangstelling inboezemt dan het element, ik beval dus mijnen knaap het vaartuig te wenden, nadat hij zich bereidwillig getoond had, mij het onderaardsche slot, hetwelk hij bewoonde, te laten zien, op den rook aan te sturen. Hij voerde mij vervolgens een vrij moeijelijk pad langs uitgehouwen half vergane trappen op, steeg een klein eind wegs aan den rug der klip nederwaarts en sloeg met den riem eenen grendel terug, die den toegang tot eene bergplaats scheen te sluiten. Op het geruisch opende zich eene tweede deur, en een zwart berookt wijf, niet ongelijk aan eene Heidin, trad voor den dag, met eenen lepel in de hand en eene platte muts met banden op het hoofd, aan welke eene scheur in het katoen ruim over de helft het graauwe bordpapier liet zien. De bewoonster van het onderaardsche huis ontdekte mij eerst, toen haar zoon haar van mijnen wensch, eene audientie bij haren gemaal te erlangen, onderrigt had. Verschrikt over het zeldzame verschijnsel, wierp zij de deur, die, in plaats van op hengsels, op gevlochten teenen draaide, achter zich toe en zond den schoenlappenden gebieder naar buiten bij mij, terwijl zij met zeven kinderen het hoofd door eene natuurlijke opening in de deur stak en met kluchtigen angst mijne houding bespiedde. De man tastte naar zijne bepekte muts en vraagde naar mijne begeerte, welke ik hem in weinige woorden te kennen gaf. Met de beschouwing mijner heerlijkheid zijn wij aanstonds klaar, zeide hij, luid lagchende, indien gij maar een weinig bukken wilt. Met deze woorden trok hij de deur open, en het was alsof ik in een verlaten hoenderhok zag, hetwelk door zwarte spinnen bewoond werd. In den achtergrond van het uitgehouwen vertrek, hetwelk ongeveer eene vlakte van zes vierkante ellen beslaan kon, lag een bed op stroo, en vier kinderen lagen op hetzelve met de leden in elkander getrokken; aan de zijden stonden drie anderen, die zich als konijntjes in elkander drukten, om den aanwijzenden vader plaats te laten. Verlegen, in eene kluchtige mengeling van ontsteltenis en schaamte, was de vrouw bij eenen schoorsteen ter nedergedoken, die door een muurtje van kiezelsteenen van het bed afgescheiden was. De vraag, waarom de man zich met zijn gezin in deze wonderlijke woning begraven had, kon hij op mijne lippen lezen, en verzocht mij derhalve op zijn zitbankje plaats te nemen en den loop zijner familiegeschiedenis aan te hooren. Ik ben een schoenmaker, zoo als gij ziet, begon hij, terwijl hij, na verzocht verlof, zijn hoofd dekte. Op zekeren dag dat ik in den besten bloei van mijn beroep en behoeften uit de kerk vrolijk te huiswaarts keerde, ontmoette mij mijn Heer Edelman. Christoph, zeide hij, de laarzen, die gij mij gemaakt hebt, drukken mij aan de jiedknuhbels, zij deugen niet, gij zult ook niets daarvoor ontvangen, dan — hier brak hij plotseling af, bezal mij hem buiten het dorp, hetwelk gij daar voor u ziet, te volgen, en toonde mij deze lelijke plaats, alwaar, op eene afstand van zeven schreden, alle proefnemingen tot beplanting vruchteloos gebleven waren. Deze zeven schreden, zeide hij tot mij, zijn Van heden af de uwe, en gij zult ze waarschijnlijk even goed gebruiken kunnen als ik uwe laarzen. Wat zou ik doen? Ik zeide: ik dank u Mijnheer Edelman! en liet mij een geschrift daarvan geven.

Op het stuk grond van zeven ellen droogde ik van dien tijd af mijn leder, en lag menig zomeravond in eene volkomene houding mijner pijp te rooken. Tevens zonde ik het regt der eerstgeboorte in, dewijl eene verdeeling mijn gansch zeven-ellig rijk te gronde had doen gaan. Er zullen naauwelijks twee jaren verloopen zijn, toen de ongelukkige tijden opkwamen, dat de boer zijne laarzen zelf vervaardigde, wijl hij er geene betalen kon. De Hemel beschikte eenen warmen winter, geen mensch versleet schoenen, en na korten tijd kon ik mijne huur niet meer betalen. Mijn huisheer kommandeerde, marsch! en de open hemel werd mijn dak. Thans trok ik met vrouw en kinderen naar mijnen erfstaat, de aarde werd open gehouwen, alle handen arbeidden, en na eene maand was mijn paleis gereed. Heer! ik heb noch belasting, noch nachtwacht te betalen en leef onder de bescherming der natuurwetten. Wanneer ik geene gescheurde schoenen lapt, vlecht ik manden en maak tandenstokers uit vischgraten, voor de stad. Morgen gaat mijne vrouw uit om eene konijnenfamilie te koopen, die zich zelve onderhouden zal. Hier ligt nog een oude almanak uit dure tijden en dient mij bij het onderwijzen van mijne kinderen. Hans! riep hij een' zijner jongens toe, luister en antwoord: wanneer heeft God de wereld geschapen? De schollier sprong voor den dag en antwoordde met een trotsch gezigt: Zes dagen voor Adam. Mijnheer! hernam de vader, dat heeft de schoolmeester mijnen Albrecht in geene drie jaren kunnen leeren. Spreek, jongen! ondervraagde hij verder: waar leeft men het best? Onder de aarde, hernam de jongen, en den schoenmaker kwamen de tranen in de oogen. — Sedert is op den berg, dien de schoenmaker van den nieuwen Edelman gekocht heeft een statig hutje verschenen; maar alle mogelijke wetten zijn mede gekomen, zonder welke hij geene schreden doen kan en de wederom welgezeten geworden man roept van tijd tot tijd uit: ik was nimmer vrijer, dan toen ik een bedelaar was!

De geschiedenis leert ons, dat Milton, jongeling zijnde, zeer schoon was. Op eenen lentedag ging hij wandelen, en verwijderde zich eenigzins ver van Cambridge, waar hij toen studeerde. Vermoeid en afgemat, ging hij onder de schaduw van eenen boom liggen, en viel in slaap. Terwijl hij sliep, reden twee vreemde dames voorbij de plaats, waar hij lag. Het onverwachte gezigt van den beminnelijken slaper verraste haar op de aangenaamste wijze; zij klommen uit het rijtuig, en bleven eene poos vol verwondering voor hem staan, dewijl zij niet vermoedden, dat zij door iemand gezien werden. De jongste, die zeer schoon was, schreef met potlood iets op een blad papier, en stak het met eene bevende hand tusschen Miltons vingeren. Hierop klommen beide spoedig weder in den wagen, en reden weg. Eenige zijner vrienden waren juist bezig, om Milton op te zoeken; zij hadden dit tooneel van verre gadegeslagen, en waren begeerig, den gelukkigen sterveling van nabij te beschouwen, die door de verhevendste schoonheid zoo buitengewoon begunstigd was. Zij kwamen bij hem, en zagen dat deze hun vriend Milton was, wien zij nu terstond verhaalden, wat er, terwijl hij sliep, gebeurd was. Milton opende het papier, en vond daarop, niet zonder verwondering, het volgende vers van Gaurine geschreven, dat vertaald, hierop nederkomt:

„O oogen, gij sterfelijke gesterrte, gij oorzaken van mijn lijden, wanneer gij, nu gij gesloten zijt, mij reeds doodt; o, wat zoudt gij, geopend zijnde, dan wel doen?!!

Van dit oogenblik brandde de dichter steeds van verlangen, om deze schoone onbekende op te zoeken. Hij reisde tot dat einde door geheel Italie, maar te vergeefs.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.